

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

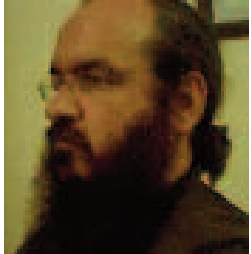
Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων - Βουμελιταίων Φθιώτιδας
(και τα προερχόμενα απ' αυτό χωριά Λάρυμνα, Λούτσι, Πύργος)
Γραφεία: Σίνα & Δαφνομήλη 1Α, Αθήνα Τ.Κ. 10680

“ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΟΥ ΔΙΝΩ, ΓΙΑ Τ' ΟΜΟΡΦΟ ΜΑΡΤΙΝΟ”

Έτος 10ο • Αρ. φύλλου 40 • Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2015 • Τιμή 0,01€ • web: www.martino.gr • e-mail: aias@martino.gr

Η ενορία Μαρτίνου μας ενημερώνει

Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ Μ. ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

π.Ανδρέας Ταρλαντάς

Αρχή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, αρχή του καλού αγώνα (έτσι το λέμε στην εκκλησιαστική γλώσσα) αγώνα στο στάδιο της πορείας μας προς τα Άγια Πάθη και την Ανασταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Ξεκινήσαμε με το άνοιγμα του Τριωδίου και τις τέσσερις πρώτες Κυριακές (1.Τελωνου και Φαρισαίου, 2.της παραβολής του Ασώτου, 3.Αποκρεω και της 4.Τυρινής) διδάσκοντάς μας ταπείνωση-μετάνοια-επιστροφή και ένωσή μας με τον Κύριο και Θεό μας τον Ιησού Χριστό, την ανάμνηση της εκδίωξής μας από τον Παραδεισο λόγω της παρακοής των πρωτοπλάστων της πρώτης και μόνης εντολής του Θεού και την υπόσχεση της Δευτέρας Παρουσίας του Κυρίου μας Ι.Χριστού.

Πόσο σοφά οι πατέρες της Εκκλησίας μας μάς προθερμαίνουν γι'αυτόν τον αγώνα και τί εφόδια μας δίνουν για να αγωνιστούμε απέναντι από τον παλαιό μας εαυτό!!!!

Αγώνας καλός, εναντίον της αμαρτίας με πορεία προς την σωτηρία μας, ενίσχυση της ψυχής μας απέναντι από τις προκλήσεις του διαβόλου και των δαιμόνων αυτού.

Θα έχεις προσέξει, αδελφέ μου εσύ που διαβάζεις αυτό το άρθρο, πόσα εμπόδια εμφανίζονται σε ένα έργο αγαθό, τί λογισμοί μας τριπώνουν στο μυαλό όταν προσπαθούμε να πράξουμε το καλό ή όταν προσπαθούμε να αποφύγουμε μία αμαρτία!!!π.χ. όλοι έχουμε σκεφτεί: "δεν βαριέσε εγώ θα αλλάξω τον κόσμο;"ή "θα το κάνω, ποιός θα με δει;" Κατά βάθος ξέρεις...

Είναι μία περίοδος αυτοκριτικής των πράξεών μας, αυτογνωσίας και αυτοελέγχου του "εγώ", προσευχής, και μετανόιας, γι'αυτό αλλωστε σε αυτήν την μακρά περίοδο νηστείας(περιορισμού του εαυτού μας από τα πάθη μας) η Εκκλησία μας, έχει τοποθετήσει πολλές "ενέσεις ψυχικών ενισχύσεων": τις προϋγιασμένες θ.λειτουργίες, τα μεγάλα απόδειπνα, την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, τους Χαιρετισμούς προς την Θεοτόκο, με τον Ακάθιστο ύμνο και στην κορυφή την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα.

Αλήθεια πόσα χάνουμε εάν δεν ακολουθήσουμε αυτή την διαδρομή, αυτήν την πορεία την ανηφορική και πολλές φορές δύσβατη προς την Ανάσταση του Κυρίου μας Ι.Χριστού.Είναι μία πορεία χαρμολύπτης όπως λέμε, λύπης για τα πάθη και χαράς για την Ανασταση του Κυρίου μας.

Σε προτρέπω λοιπόν αδελφέ μου να ζήσεις την περίοδο της Μ.Τεσσαρακοστής με προσευχή με μετάνοια και με την προσωπική σου παρουσία στην ζωή της Αγίας Εκκλησίας μας.

Σου εύχομαι λοιπόν καλόν αγώνα στο στάδιο της Αγίας και Μ.Τεσσαρακοστής.
Με πατρική αγάπη π.Ανδρέας Ταρλαντάς

ΟΙΚΟΠΕΔΑ

κ. Περιφερειάρχη θέλουμε να γίνετε
Καποδίστριας

Η περιοχή για τη διανομή των οικοπέδων

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΡΤΙΝΑΙΩΝ «ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ»
ΣΙΝΑ ΚΑΙ ΔΑΦΝΟΜΗΛΗ 1Α 10680 ΑΘΗΝΑ
ΑΦΜ 99982875
WEB SITE: www.martino.gr
e-mail: aias@martino.gr

ΑΘΗΝΑ 03/02/2015
ΠΡΟΣ:
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Κ. Κώστα Μπακογιάννη
ΥΨΗΛΑΝΤΗ 1
35100 ΛΑΜΙΑ

Αξιότιμε κ. Περιφερειάρχη,
Για ενημέρωσή σας αλλά και με ελπίδα λύσεως του προβλήματος επαναφέρουμε ένα θέμα, που επί δεκαετίες έχει επανειλημμένα τεθεί και απασχολεί όλους τους Μαρτιναίους και δεν είναι άλλο από το δίκαιο αίτημα τους για παραχώρηση οικοπέδων.
Δυστυχώς κάθε 4 χρόνια υποσχέσεις από κοινοτάρχες και Δημάρχους που την παραχώρηση των οικοπέδων την κάνουν σημαία του προεκλογικού τους αγώνα και στη συνέχεια η συνήθης λήθη, κανένα ενδιαφέρον για την δρομολόγηση και υλοποίηση του νόμου που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ632/ 8 Νοεμβρίου 1990 τεύχος τέταρτο και αφορά έγκριση πολεοδομικού σχεδίου, πολεοδομικό κανονισμό, τους οικοδομήσιμους χώρους, το πρόσωπο των οικοπέδων και τα ελάχιστα όρια εμβαδού στη συγκεκριμένη περιοχή της διανομής.

Κ. Περιφερειάρχη,
Θέλουμε να γίνετε Καποδίστριας.
«Ο Ιωάννης Καποδίστριας στους κατοίκους των Σάλωνων, που θέλη-
Συνέχεια στη σελ. 7

ΒΙΒΛΙΑ

ΝΕΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΔΙΗΓΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΕΑΡΟ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ
ΠΑΠΑΜΑΡΚΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΛΕΣΙΝΑ

ΓΚΙΑΚ

Εκδόσεις Αντίποδες
Βιβλιοπωλείο ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 1-3 ΚΑΙ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Οι ήρωες αυτών των διηγημάτων, στρατιώτες που πολέμησαν στη μικρασιατική εκστρατεία, έρχονται αντιμέτωποι με τους ρόλους που τους επιβάλλουν οι παραδοσιακοί κανόνες και το βίωμα του πολέμου. Συγκρούονται, υπο-

τάσσονται, ζουν εν κρυπτώ ή φεύγουν.

Το γκιακ είναι το αίμα, ο συγγενικός δεσμός και ο νόμος του αίματος που σκιάζει τις ζωές τους. Με έναν τραχύ προφορικό λόγο, οι ιστορίες τους αφηγούνται την απώλεια προσανατολισμού, την αδυναμία τους να συμβιβάσουν τους κώδικες της παράδοσης με τα συναισθήματα και τη συνειδήσή τους.

(Από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ευχαριστούμε τους αναγνώστες που έστειλαν τη συνδρομή τους για το 2014. Παρακαλούμε όσους δεν την έχουν στείλει να τη στείλουν μαζί με τη συνδρομή του 2015 για να συνεχιστεί απρόσκοπτα η λειτουργία του Συλλόγου.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ 2015: 10€
ΛΟΓ/ΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ: ALPHA BANK 298002320000670
IBAN: GR6001402980298002320000670, BIC: CRBAGRAA
ή στα μέλη του Δ.Σ του Συλλόγου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
Ο λόγος του Προέδρου

ΜΕ ΤΟΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΑΠΛΟ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΙΚΟ ΤΡΟΠΟ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ

Πρόσκληση
Με σκαπάνη τη βούληση και την ισχυρά θέληση, σας καλώ στις 13/12/2014 Σάββατο και ώρα 19:30 στην οικία μου στο Μαρτίνο, φως,νερό,τηλέφωνο κινητό,πληρωμένα. Η εκδήλωση αυτή πραγματοποιείται για να δούμε εαυτούς ευημερούντες και την Ολότητα.

Ενδυμασία: Στολή περιπάτου
Δώρα: Δεν γίνονται δεκτά για ...ευνόητους λογούς

Ο συγκινητικός λόγος του προέδρου την ημέρα της εκδήλωσης:

Καλησπέρα σας,
Σας καλωσορίζω
Δεν θα ξεκινήσω με τρόπο γλαφυρό να σας περιγράψω διάφορες στιγμές, άλλες ευχάριστες και άλλες όχι, από τη ζωή μου.
Δεν θα ασχοληθώ με την κρίση χρέους ή τη ρύθμιση με επιμήκυνση χρόνου ή το σημερινό πρωτογενές πλεόνασμα.
Δεν θα αναφερθώ στα χρόνια της αγωνιστικής ζωής και στις απόψεις για μη αναθεώρηση και αμφισβήτηση της ιδεολογίας και των θέσεων.
Δεν θα ασχοληθώ με την γενιά μου που δεν προλάβαινε τίποτα την προλάβαιναν τα γεγονότα.
Δεν θα σας μιλήσω για τον καθηγητή μου απέναντι που πίστευα ότι ήταν σκληρός μέχρι που γνώρισα το αφεντικό μου.
Δεν θα αναφερθώ στις σχέσεις μου με τους άλλους ανθρώπους και φίλους και τους κανόνες που τις διέπουν, άλλωστε το Μικτό Γυμνάσιο Μαρτίνου δεν μου έμαθε αρκετά πράγματα για το πως να συμπεριφέρομαι και πως να αντιμετωπίζω την συμπεριφορά μου με τους ανθρώπους και ιδιαίτερα με τους φίλους. Να σκεφτείτε ότι έφτασα 60 χρονών για να καταλάβω τον σύντροφο Λένιν που έλεγε: "Μην τον φοβάσαι τον πλούσιο. Τον γιο της πλύστρας να φοβάσαι". Πίστευα ότι στρεφόταν εναντίον των φτωχών. Μα είναι δυνατόν, έλεγα.
Τέλος δεν θα ασχοληθώ με τον Κάπé-λό, τον Τοmy τον Μαλεσινοφάγο και άλλα που έκοψε η λογοκρισία. Το κατεστημένο δεν αποδέχεται την κριτική.
Φίλες και Φίλοι,
Θα σας μιλήσω για την αγάπη αυτή την αγάπη που δεν μπόρεσε να νικήσει το πετρωμένο της.
Θα σας μιλήσω για τη ζωή και τους ανθρώπους της που δεν ήταν δίκαιοι αλλά τους συνήθισα.
Συνήθισα να μη κάνω το λάθος να λέω Καλημέρα στους άλλους όπως παλαιά και με περάσουν για τρελό.
Συνήθισα να μην ζητύνάω το πρωί της Κυριακής για να πάω Εκκλησία.
Και τέλος συνήθισα να ζω για να δουλεύω και όχι να δουλεύω για να ζήσω όπως παλαιά.
Κάποτε είχα μεγάλη εμπιστοσύνη και αγάπη στους ανθρώπους.
Δεν μπορούσα όμως να φανταστώ πως οι άνθρωποι γύρω μου,ακόμα και οι δικοί μου άνθρωποι,πολλές φορές αντιδρούσαν τόσο σπασμωδικά στην πρώτη "στραβή". Έτσι όμως είμαστε εμείς οι άνθρωποι την μια προσκυνάμε τον Χριστό και την άλλη σερνόμαστε πίσω από την ουρά του διαβόλου. Διπρόσωποι οι άνθρωποι, με κόμπλεξ κατωτερότητας, "κολαούζοι" στους ισχυρούς και όχι μόνο, τέλειοι ηθοποιοί! Βέβαια δεν μπορώ να νιώσω μίσος γιατί πιστεύω ότι δεν πρέπει ο άνθρωπος να νιώθει μίσος. Το μόνο που επιτρέπω στον εαυτό μου είναι η περιφρόνηση.
Αλλά έτσι συνήθισα τη ζωή μου και τους ανθρώπους. Έψαξα την δύναμη και κρατιέμαι ακόμα, δεν ξέρω ποια μέρα θα πεθάνω και του θανάτου γενέθλια να κάνω, ξέρω όμως ότι έχω φτάσει σε μια ηλικία που ο έρωτας για τη ζωή,τη δημιουργία και την εργασία αρχίζουν να ξεθωριάζουν.
Οπότε σας ευχαριστώ για τις ευχές που και αυτές είναι πλέον περιττές η εποχή μας δεν το θέλει το περιττό.
Φίλες και Φίλοι,
Δεν σας είπα τα παραπάνω για να γίνετε πιο Σοφοί σας είπα ότι εγώ θα είμαι για εσάς πανταχού παρών και τα πάντα πληρών και ότι είναι ιδιαίτερη η χαρά και το ενδιαφέρον μου για σας και πεποιθήσή μου είναι ότι ο νεοπλουτισμός και τα παράγωγά του ζήλια

Συνέχεια στη σελ. 3

ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ

Τρίμηνη έκδοση

Ιδιοκτησία:

Σύλλογος των εν Αθήναις και Απανταχού Μαρτιναίων "ΑΙΑΣ Ο ΛΟΚΡΟΣ"

Σίνα και Δαφνομήλη 1Α
Αθήνα 10680

Α.Φ.Μ. 9998-2875

Δ.Ο.Υ. Ι' Αθηνών

web site: www.martino.gr

e-mail: aias@martino.gr

Εκδότης:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου:
Αριστείδης Κ. Κούρος
Δρυάδων 40, Γαλάτσι 11146
Τηλ.: 6945818191

Διευθυντής

Θωμάς Γ. Καραμέρης
Ι. Δροσοπούλου 237, Αθήνα
Τηλ.: 6976006224
Συντάσσεται με τη βοήθεια των μελών του Δ.Σ.

Επιμέλεια έκδοσης:
Τσουλουχάς Γιώργος

Μικράς Ασίας 8, Ξάνθη Τ.Κ. 67100
Τηλ.: 6932146695
e-mail: tsoulouhas@gmail.com
www.justhost.gr

Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις του υπογράφοντα.
Κείμενα - επιστολές υβριστικού περιεχομένου δε δημοσιεύονται.

Πάμε μια βόλτα στον ανεμόμυλο

Η ιστορία της βόλτας στον ανεμόμυλο όπως την κουβεντιάζαμε εγώ και ο Νίκος Π. Κάζας ήταν κάπως έτσι:
Κάθε απόγευμα από την άνοιξη ως το φθινόπωρο και όχι μόνο πηγαιν' -έλα ή σουρτα - φέρτα πιο λαϊκά, βάδιζαν οι Μαρτιναίοι αργά – αργά, με καμμία βιάση να φτάσουν κάπου, μιλώντας, γελώντας, χειρονομώντας άνετα και παραστατικά, χαζεύοντας τους άλλους που έρχονταν, στο ίδιο αργό ρυθμό απ' την απέναντι πλευρά με τα μάτια όλων κυριολεκτικά μπερδεμένα στον δρόμο του ανεμόμυλου.

Οι παντρεμένοι έβγαιναν με τις γυναίκες τους βέβαια, οι αρραβωνιασμένοι με τις αρραβωνιαστικιές τους και με άλλους παντρεμένους ή αρραβωνιασμένους έτσι που συχνά τέτοιες παρέες έπιαναν όλο το φάρδος του δρόμου, και καμμία φορά σε δύο σειρές, μπρος και πίσω, αναγκαζόμενοι κάθε τόσο, χωρίς δυσaréσκεια να χωρίζουν για λίγο προκειμένου να κάνουν τόπο στους άλλους διερχόμενους, με τους οποίους αντήλλασσαν κάποια φιλοφρόνηση.

Η σύζυγος ή η μνηστή έσφιγγε το μπράτσο του δικού της σε ένδειξη απόλυτης αφοσίωσης και χαράς, στην βόλτα όλα τα ζευγάρια έπλεαν σε πελάγη ευτυχίας. Οι χωρίς καβαλιέρο κοπέλες πιάνονταν αγκαζέ μεταξύ τους, ψάχνοντας ή περιμένοντας τον πρίγκιπα της καρδιάς τους. Βέβαια υπήρχαν και οι ελεύθεροι νεαροί, που σεργιάνιζαν κι αυτοί κατά παρέες, επιδεικνύοντας με τον τρόπο τους στα κορίτσια τα θέλγητρα τους με πρωταρχικό ρόλο στα ειδύλλια της βόλτας να παίζουν τα μάτια. Στη βόλτα φυσικά δεν έλειπαν και τα παιδιά που τα πιο φιλήσυχα κάθονταν στο πεζούλι της γέφυρας να παρακολουθούν και να κουτσομπολεύουν και τα κοινώς ζιζάνια εκνεύριζαν τα κορίτσια.

Όλα αυτά τα παραπάνω δεν είναι παραμύθι ήταν η καθημερινότητα στο Μαρτίνο πριν (40) σαράντα χρόνια ήταν οι καλосυνάτοι άνθρωποι που σήμερα είναι κλειδαμπαρωμένοι στο σπίτι τους και δεν μπορεί να μπει κανείς μέσα ούτε ο γείτονας ούτε ο φίλος, ήταν οι άνθρωποι που ήθελαν λίγα και σήμερα εκεί κλειδαμπαρωμένοι στον εαυτόν τους οι ίδιοι άνθρωποι θέλουν πολλά, θέλουν τα πάντα.

Αριστείδης Κ. Κούρος

ΔΩΡΕΕΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2015

Βάσω Σ.	Μπώκου	50€
Αριστείδης Κ.	Κούρος	50€
Νικόλαος Ι.	Στέφανου	50€
Γεώργιος Ν.	Κωτσαλάς	40€
Ιωαννης Α.	Παπαίωαννου	20€
Γεώργιος Π.	Κάζας	20€
Αθανάσιος	Κερφύλιας	20€
Αγγέλικη	Νουνού	15€

29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015 ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Με μεγάλη επισημότητα και λαμπρότητα πραγματοποιήθηκαν την Πέμπτη 29 Ιανουαρίου 2015 επετειακές εορταστικές εκδηλώσεις για την Μάχη του Μαρτίνου (29 Ιανουαρίου 1829) από τον Δήμο Λοκρών. Το πρόγραμμα εορτασμών ξεκίνησε με έπαρση σημαίας και επίσημη δοξολογία στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών στο Μαρτίνο. Ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση, κατάθεση στεφάνων και Εθνικός Ύμνος στο Μνημείο Βάσσου Μαυροβουνιώτη και ενός λεπτού σιγή.

Την παρέλαση των Δημοτικών, Γυμνασίων και Λυκείων σχολείων του Δήμου με τη συνοδεία της φιλαρμονικής του Δήμου Λοκρών παρακολούθησε και χειροκρότησε πλήθος κόσμου.

Η συνέχεια της Τελετής πραγματοποιήθηκε στην Αίθουσα Τελετών Γυμνασίου Λυκείου Μαρτίνου. Η έναρξη έγινε με χαιρετισμό του Προέδρου της Τοπικής Κοινότητας του Μαρτίνου κ. Μύθη Γεώργιου. Τους επίσημους προσκεκλημένους και τις τοπικές

Συνέχεια στη σελ. 6

ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΕΣ ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ Να είναι τυχαίο;

**Γεώργιος
Α. Πούλιος**
*Επίτιμος Δικηγόρος
Δημοσιογράφος
Ενώσεως
Κυκλαδικού Τύπου*

11 Μαΐου 330 μ.Χ. εγκαίνια Κωνσταντινουπόλεως.
22 Μαΐου 337 μ.Χ. θάνατος Μεγάλου Κωνσταντίνου.
29 Μαΐου 1453 μ.Χ. Άλωση Κωνσταντινουπόλεως.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ:

Πρώτοι αυτοκράτορες.

Κωνσταντίνος και η μητέρα του Ελένη.

Τελευταίοι αυτοκράτορες.

Κωνσταντίνος Παλαιολόγος και η μητέρα του Ελένη. Μετέπειτα οσία Υπομονή.

6 Ιανουαρίου 1449 στέφεται αυτοκράτορας του Βυζαντίου, ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος.

6 Ιανουαρίου του 1821 φθάνει στην Καρδαμύλη της Μάνης ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης.

6 Ιανουαρίου του 1828 καταπλέει, στο λιμάνι του Ναυπλίου το Αγγλικό πολεμικό WARPITE, το οποίο έφερε τον Ιωάννη Καποδίστρια.

Οι συμπτώσεις αυτές είναι εντυπωσιακές. Από τους τρεις τελευταίους πολλά ελπίζουν οι Έλληνες.

Ο Παλαιολόγος αποτελεί, την εσχάτη ελπίδα, της αναστροφής της πορείας προς το μοιραίο. Από τον Κολοκοτρώνη ελπίζουν το «ΠΟΘΟΥΜΕΝΟ». Και από τον Καποδίστρια τη συγκρότηση ενός συγχρόνου και ευνομούμενου κράτους.

Την ημέρα που γίνονται όλα αυτά, 6 Ιανουαρίου, βαπτίζεται ο Χριστός, από τον Ιωάννη, στον Ιορδάνη ποταμό και εμφανίζεται και η Αγία Τριάδα.

Την εποχή των Παλαιολόγων η αυτοκρατορία σπαρασσόταν, από την εσωτερική διαμάχη, για την ένωση των εκκλησιών. Η πλευρά των ανθενωτικών δεν αποκρούει της πεποιθήσεις της. Ο Λουκάς ο Νοταράς, Μέγας Δούκας είχε κάνει την επιλογή του.

ΚΡΕΙΤΤΟΤΕΡΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΙΔΕΝΑΙ ΕΝ ΜΕΣΗ ΤΗΣΠΟΛΕΙ ΦΑΚΙΟΛΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΥΟΝ ΤΟΥΡΚΩΝ, Η ΚΑΛΥΠΤΡΑΝ ΛΑΤΙΝΙΚΗΝ.

Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος μένει μόνος του με πέντε χιλιάδες Βυζαντινούς και επτακόσιους Γενοβέζους. Δέκα Χιλιάδες (10.000) καλόγεροι, στην Κωνσταντινούπολη, κλείστηκαν στα μοναστήρια (φαρδομάνικα φίδια), για να μελετήσουν τους Αγίους Πατέρες.

Ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος έπεσε ηρωικά. Έγινε ο Λεωνίδας του Βυζαντίου. Η απόδοση τιμής σ' αυτόν τον Μεγάλο, τον ανεπανάληπτο Έλληνα δεν είναι αποτέλεσμα προγονολατρίας ή σοβινισμού.

Για τον Κωνσταντίνο Παλαιολόγο έγραψε ο Τούρκος ιστορικός, Ισμαήλ Χαμί ΤΑΝΙΣΜΕΝΤ. Όλες οι αφηγήσεις τόσο των ξένων όσο και των Τουρκικών πηγών συμφωνούν απόλυτα σ' ένα σημείο: Ότι ο Αυτοκράτορας κατά την Άλωση της Πόλης έλαβε μέρος στις σκληρές οδομαχίες που πραγματοποιήθηκαν και πολεμώντας σαν λιοντάρι και χωρίς να παραδώσει το ένδοξο ξίφος του, στον πανίσχυρο εχθρό του έπεσε ένδοξα σαν ήρωας. Η Τουρκική Ιστορία θεωρεί υποχρέωση της να αναφέρεται με σεβασμό στη μνήμη της δοξασμένης προσωπικότητας του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου, ο οποίος δεν έφερε την παραιμικά ευθύνη για την παρακμή και αποσύνθεση του κράτους, ενώ ο ηρωικός θάνατος του λύπησε κι αυτόν ακόμα τον Πορθητή (από τον ημερήσιο τύπο.)

Ο φανατισμός για μια φορά ακόμη έπαιξε τα δόλια παιχνίδια του. Η εξαλλοσύνη κυριαρχεί. Αρκεί να σώσουμε το τομάρι μας και τα φλουριά μας. Η Βενετία και η Γένοβα είναι κοντά.

ΜΕΡΕΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΣΤΟ ΜΑΡΤΙΝΟ

«Άγια νύχτα σε προσμένουν με χαρά οι χριστιανοί»

Δεν ήταν συνηθισμένη η χριστουγεννιάτικη εκδήλωση που ο Δήμος Λοκρών και η τοπική κοινότητα Μαρτίνου διοργάνωσαν στις 20 Δεκεμβρίου 2014 στην κεντρική πλατεία του Μαρτίνου. Η λάμψη του φωτισμού στον δρόμο της εισόδου στο Μαρτίνο μέχρι την πλατεία και το φωτεινό δέντρο μπροστά στην εκκλησία μου άρεσαν πολύ!

Η εκδήλωση άρχισε με την παρουσία πλήθους παιδιών αλλά και μεγάλων και με την φιλαρμονική του Δήμου να Παιανίζει χαρμόσινα χριστουγεννιάτικα τραγούδια.

Στην ζωγραφική προσώπου σε όλα τα πρόσωπα των παιδιών ήταν ζωγραφισμένη η μαγεία των Χριστουγέννων, η ευτυχία τους όμως και η χαρά τους ολοκληρώθηκε με την εμφάνιση του Αγίου

Βασίλη ο οποίος τους μοίραζε τα δώρα.

Στη συνέχεια ο Αντιδήμαρχος Ιωάννης Στ. Κούρος, ο πρόεδρος της τοπικής κοινότητας Γεώργιος Κ. Μύθης και ο Δήμαρχος Λοκρών Νίκος Λιόλιος απη-

ύθηκαν σύντομο χαιρετισμό και ο Δήμαρχος έκανε την φωταγώγηση του χριστουγεννιάτικου δέντρου.

Ο μπουφές, οι κυρίες του συνεταιρισμού με τα κεράσματα, τα κρασιά και τα κρασόμελα δημιούργησαν μια πραγματική λαϊκή χριστουγεννιάτικη γιορτή. Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν ο ιερέας της πόλης μας Π. Ανδρέας Ταρλαντάς, ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης του Δήμου Λοκρών Κων/νος Αγγελούσης, η Αντιδήμαρχος Δαφνουσίων Ιωάννα Θεοδοσίου, η Δημοτική Σύμβουλος Ιωάννα Παπαγεωργίου, οι τοπικοί Σύμβουλοι του Μαρτίνου Γεώργιος Κάζας και της Λάρυμνας Μίλτος Χρυσοβέργης, παρόντες επίσης πρόεδροι Συλλόγων και άλλοι. Κλείνοντας θα πω πως η επιτυχία έρχεται όταν γίνονται απλές σκέψεις και κινήσεις χωρίς προσπάθεια εντυπωσιασμού.

Και του χρόνου και μπράβο σε όσους κουράστηκαν για την καλή οργάνωση.

Αριστείδης Κ. Κούρος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ Ο λόγος του Προέδρου

Συνέχεια από τη σελ. 2

και φθόνος που κάποια στιγμή οι άνθρωποι δεν μπορούν να κρύψουν, δεν θα μας αφήσουν να ολοκληρώσουμε το τρίτο και τελευταίο στάδιο της ζωής μας ΜΑΖΙ. Δεν πειράζει όμως η ζωή τραβάει την ανηφόρα.

Σας ευχαριστώ για την ανταπόκρισή σας.

Σας ευχαριστώ για το χρόνο σας.

Η βίλα "κοτέτσι" είναι στην διάθεσή σας μπορείτε να χρησιμοποιήσετε όλα τα δωμάτια τον προαύλιο χώρο, την αποθήκη, τα κρεβάτια για καθίσματα και ότι άλλο σας εξυπηρετεί για να περάσετε καλά.

Καλή σας διασκέδαση.

Αριστείδης Κ. Κούρος

Το τελευταίο έγκλημα των Γερμανών στη Βοιωτία με θύματα Λοκρούς, 10 Οκτώβρη 1944

Νίκου Κ. Τασιόπουλου, Αντιστρατήγου ε.α Προέδρου Συνδέσμου Συγγραφέων-Λογοτεχνών Βοιωτίας

Το χρονικό

Φθινόπωρο του 1944. Το απόγευμα και η νύκτα της 9ης Οκτωβρίου καθώς και οι πρωινές ώρες της 10ης Οκτωβρίου 1944 θα μείνουν ανεξίτηλα χαραγμένες στη μνήμη των κατοίκων του μικρού χωριού Βασιλικά Λιβαδειάς Βοιωτίας (παλ. Κραβασαράς της επαρχίας Λοκρίδας) με τις πενήντα τότε οικογένειες. Το Χρονικό αυτό βασίζεται στις προσωπικές

μαρτυρίες που μου δόθηκαν υπό τύπο συνέντευξης από δεκάδες κατοίκους του χωριού που βίωσαν τη γερμανική θηριωδία και τα γεγονότα, αλλά και από κατοίκους γειτονικών χωριών. Οι εκτελεσμένοι δεν κατάγονταν από τα Βασιλικά, άλλα από δύο κοντινά χωριά της Λοκρίδας, από την Ελάτεια και το Λευκοχώρι, αυτό όμως δεν είχε ιδιαίτερη σημασία για τους χωριανούς, οι οποίοι βίωναν στο χωριό τους την απάνθρωπη συμπεριφορά και θηριωδία του κατακτητή.

Η απόφαση για την αποχώρηση από την Ελλάδα των γερμανικών δυνάμεων

Μετά τη συνθηκολόγηση και αποχώρηση των Ιταλών από τη Χώρα μας το Σεπτέμβρη του 1943, ένας λόχος Γερμανών κάλυψε το ζωτικό χώρο της περιοχής, σταθμεύοντας στη Χαιρώνεια, από όπου εξαπέλυε επιχειρήσεις κατά των ανταρτών στον Παρνασσό και ιδιαίτερα κατά του καπετάνιου του ΕΛΑΣ Νικηφόρου. Ο λόχος αυτός υπαγόταν στις διαταγές του Γερμανού Ταγματάρχη των SS Kurt Rickert, ο οποίος ήταν διοικητής των Γερμανών στη Λιβαδειά και ένας από τους υπεύθυνους για τη σφαγή στο Δίστομο (10 Ιουνίου 1944).

Στις 4 Αυγούστου 1944 ο Χίτλερ διέταξε, σχεδόν χωρίς τη θέλησή του, την απόσυρση των γερμανικών στρατευμάτων από την Ελλάδα. Η νίκη του «Κόκκινου Στρατού» στο Ανατολικό Μέτωπο διαφαινόταν σίγουρη και ήταν θέμα ημερών η ολοσχερής κατάρρευση των Γερμανικών δυνάμεων στη Σοβιετική Ένωση. Οι Γερμανοί σχεδίασαν άμεσα τις μετατοπίσεις των διαφόρων στρατευμάτων τους στα πιο σημαντικά από στρατηγικής πλευράς σημεία, από τα οποία θα μπορούσαν να ελέγχουν τις οδικές και σιδηροδρομικές αρτηρίες με τελικό στόχο την εξασφάλιση της απρόσκοπτης αποχώρησης όλων των στρατευμάτων τους και την ασφαλή μεταφορά του στρατιωτικού εξοπλισμού τους από την Ελλάδα προκειμένου να τον χρησιμοποιήσουν σε άλλα μέτωπα.

Η μεταφορά και εγκατάσταση των Γερμανών στα Βασιλικά (Κραβασαρά)

Η είδηση ότι ο γερμανικός λόχος από την Χαιρώνεια θα μεταφερόταν στα Βασιλικά, γιατί από εκεί εξασφαλιζόταν καλύτερα ο έλεγχος του οδικού άξονα Αθηνών – Λαμίας - Θεσσαλονίκης-συνόρων και του σιδηροδρομικού άξονα Πειραιά – Λιανοκλαδίου (Λαμίας) - Θεσσαλονίκης-συνόρων έπεσε σαν κεραυνός εν αιθρία και αναστάτωσε τη μικρή κοινωνία του χωριού. Μέσα σε λίγα λεπτά, οι άνδρες έσκαψαν στις αυλές ή στις αχυρώνες και δημιούργησαν πρόχειρες κρυψώνες, όπου έκρυψαν τα μπαούλα που περιείχαν τα ρούχα τους και τα σκεπάσματά τους καθώς και ό,τι άλλο είχε κάποια αξία (γραμμόφωνα, ραπτομηχανές) ή θεωρείτο πολύτιμο γι' αυτούς και τις οικογένειές τους. Τα ανύπαντρα κορίτσια επιμελήθηκαν στα λίγα λεπτά που είχαν στη διάθεσή τους τη διάσωση της προίκας τους. Τα γυναικόπαιδα για να προστατευθούν από τους Γερμανούς, πήραν το δρόμο για τα ορεινά και απόμερα χωριά (Ζέλι, Σφάκα, Κολάκα), όπου θα παρέμεναν όσο καιρό θα έμεναν οι Γερμανοί στο χωριό. Μαζί τους πήραν και τα άλογά τους για να μη πέσουν στα χέρια των Γερμανών και τα επιτάξουν με σκοπό να τα χρησιμοποιήσουν κατά την οπισθοχώρησή τους.

Οι Γερμανοί φθάνοντας στα Βασιλικά επιλέγουν και επιτάσσουν τα κεντρικά νεόκτιστα πέτρινα και καλοδιατηρημένα διώροφα σπίτια του χωριού για τη σύντομη διαμονή τους, που τελικά δεν ξεπέρασε τις τρεις εβδομάδες. Με την αυστηρή στρατιωτική οργάνωση και πειθαρχία που διέκρινε το ναζιστικό αυτό λόχο, οι επικεφαλής καθόρισαν άμεσα τη λειτουργία και χρήση κάθε σπιτιού. Τα περισσότερα απ' αυτά χρησιμοποιήθηκαν για διαμονή, όμως ορίστηκαν συγχρόνως τα μαγειρεία, όπου ετοιμάζαν το συσσίτιο για όλη τη δύναμη, το ανακριτικό γραφείο, το πειθαρχείο και το κρατητήριο. Η εγκατάσταση στο χωριό του λόχου αυτού, ο οποίος δεν αποτελείτο μόνο από Γερμανούς αλλά και από Αυστριακούς και Μαροκινούς, πραγματοποιήθηκε γύρω στις 20 Σεπτεμβρίου 1944. Επικεφαλής ήταν ο Karl, υπαξιωματικός, ο οποίος γνώριζε κάποια σπαστά Ελληνικά. Πρώτο μέλημα των Γερμανών ήταν η κατασκευή ενός παρατηρητηρίου και ενός πολυβολείου στην κορυφή του

λόφου του χωριού, που ήταν γνωστός κατά την αρχαιότητα ως «Φιλοβοιωτός», από όπου μπορεί κανείς να κατοπτεύει και να ελέγχει την πεδιάδα της Ελάτειας, τα γνωστά κατά την ίδια περίοδο «Ελατικά πεδία».

Οι συλλήψεις των πατριωτών

Το χάραμα της 9ης Οκτωβρίου 1944 ήταν η χρονική αφετηρία της σύλληψης και του βασανισμού των τριών συμπατριωτών μας, τους οποίους συνέλαβαν οι Γερμανοί σε τρεις ανεξάρτητες μεταξύ τους περιπτώσεις και για τρεις διαφορετικούς λόγους.

Οι Γερμανοί παρατήρησαν με τις διόπτρες από το παρατηρητήριο του λόφου διάφορες ασυνήθιστες κινήσεις απέναντι στους πρόποδες του όρους Κνημίδος. Μια ομάδα με έφιππους Γερμανούς στρατιώτες κινήθηκε προς τα εκεί. Η περιοχή αυτή ονομάζεται Λευκιάνος και βρίσκεται ανατολικά της Ελάτειας. Λίγο ψηλότερα βρίσκεται η θέση «Φκουλιά», όπου οι αντάρτες είχαν στήσει παρατηρητήριο με τηλέφωνο σε μια καλύβα. Με το τηλέφωνο εξασφάλιζαν την επικοινωνία με τις τοπικές αντάρτικες διοικήσεις της Αταλάντης και της Αμφίκλειας και τις ενημέρωναν για τις κινήσεις των Γερμανών. Όλα σχεδόν τα μέλη της τοπικής οργάνωσης του ΕΑΜ Ελάτειας κοιμόντουσαν έξω από το χωριό, στα μαντριά, που βρισκόντουσαν στην περιοχή αυτή. Όταν οι Γερμανοί έφιπποι στρατιώτες πλησίαζαν προς το φυλάκιο, ένας αντάρτης, ο Σπύρος Αργυρίου, που εκτελούσε καθήκοντα σκοπού, έριξε μια ριπή με το αυτόματο για να ενημερώσει τους συντρόφους του για την παρουσία των Γερμανών. Οι αντάρτες μόλις άκουσαν τους πυροβολισμούς, κατάλαβαν περί τίνος πρόκειται και έφυγαν προς τα ψηλώματα του βουνού. Αμέσως έριξαν και μια χειροβομβίδα για να ανακόψουν την προέλαση των Γερμανών. Οι Γερμανοί φοβήθηκαν, σταμάτησαν και δεν προχώρησαν πιο πάνω. Ένας από τους αντάρτες, ο Πέτρος Αυγερίου, ετών 23, από την Ελάτεια, οργανωμένος στο αντάρτικο και συγκεκριμένα στον Εφεδρικό ΕΛΑΣ, τα έχασε και κινήθηκε προς την αντίθετη κατεύθυνση. Ανεβαίνει τη ρεματιά-κατ' άλλους τον έπιασε ποδάγρα και έτσι δεν καταφέρνει να ξεφύγει και οι Γερμανοί τον συνέλαβαν και τον οδήγησαν στα Βασιλικά. Οι κατακτητές εντόπισαν την ακριβή θέση του φυλακίου, ακολουθώντας τις ξύλινες κολώνες που είχαν τοποθετηθεί για τα τηλεφωνικά σύρματα από την Αταλάντη στο χωριό. Έκαψαν τα μαντριά και ό,τι άλλο βρήκαν εκεί, κυρίως όμως τα κλινοσκεπάσματα, που χρησιμοποιούσαν οι αντάρτες. Ένα μικρό τμήμα Γερμανών είχε στήσει ενέδρα, αλλά οι αντάρτες κατευθυνόμενοι κατά τύχη προς άλλη κατεύθυνση, γλύτωσαν τη ζωή τους. Οι Γερμανοί βρήκαν στη λάκα που ήταν εκεί κοντά τα άλογα του Γιάννη Γιαννακόπουλου. Έξεψαν το ένα άλογο με κάποιο κάρο που βρήκαν εκεί και φόρτωσαν σ' αυτό ένα μεγάλο γουρούνι που προοριζόταν για τα Χριστούγεννα. Τα δύο άλλα άλογα ακολούθησαν την πομπή μέχρι τα Βασιλικά.

Ο δεύτερος συλληφθείς ήταν ο Ιωάννης Λαπατσάνης, 33 ετών. Καταγόταν από το Λευκοχώρι και διέμενε στην Αθήνα, όπου εργαζόταν ως δημόσιος υπάλληλος, αλλά λόγω της Κατοχής και της πείνας πήγε στο Λευκοχώρι με την οικογένειά του, όπου τον φιλοξένησε ο ξάδερφος του Ηλίας Λαπατσάνης. Ήταν μέλος του ΕΑΜ, χωρίς όμως συμμετοχή στον ΕΛΑΣ. Ήταν απλά ο επικεφαλής της οργάνωσης ΕΤΑ (Επιμελητεία Του Αντάρτη) του χωριού, ο οποίος μεριμνούσε για τον εφοδιασμό των δυνάμεων του ΕΛΑΣ με διάφορες προμήθειες. Συγκέντρωνε σιτάρι και άλλα τρόφιμα και τα προωθούσε στους αντάρτες, στα μέρη όπου υπήρχε έλλειψη και ανάγκη, στην Αντίκυρα, τη Δεσφίνα, το Μόδι, τη Γλουνίστα και αλλού, χρησιμοποιώντας κυρίως μουλάρια. Μετά από κατάδοση των δωσίλογων συγχωριανών του, οι Γερμανοί έψαξαν στην αποθήκη του σπιτιού, όπου διέμενε, και βρήκαν κρυμμένο στο σωρό του σιταριού ένα πιστόλι, την ύπαρξη του οποίου δεν μπόρεσε να δικαιολογήσει. Οι Γερμανοί τον έπιασαν και τον οδήγησαν στα Βασιλικά, όπου τον έκλεισαν στο κρατητήριο.

Ο τρίτος συλληφθείς ήταν ο μεσήλικας Ιωάννης Χλωμίσιος, γνωστότερος με το παρατσούκλι «Κογιάτσιος» από την Ελάτεια. Ήξερε λίγα γερμανικά καθώς είχε διατελέσει αιχμάλωτος στο Γκέρλιτς της Γερμανίας κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Αιχμαλωτίστηκε μετά την παράδοση (29 Αυγούστου 1916) από το Συνταγματάρχη Χατζόπουλο του Δ' Σώματος Στρατού στην Καβάλα στους Γερμανούς και Βούλγαρους. Εκεί παρέμεινε μέχρι το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου (Φεβρουάριος 1919). Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, εργαζόταν ως κοπέλι στον Γιαννακόπουλο, στην Ελάτεια. Με τα λίγα, λοιπόν, Γερμανικά που γνώριζε, πήγε στα Βασιλικά για να διεκδικήσει ως δικά του τα τρία άλογα που είχαν πάρει οι Γερμανοί το πρωί και ανήκαν στο αφεντικό του. Είχε την εντύπωση ότι επειδή ήξερε λίγα Γερμανικά, αυτοί θα

τον πίστευαν και θα του έδιναν τα άλογα. Οι Γερμανοί όμως είχαν πληροφορηθεί από άλλη πηγή, ότι τα άλογα δεν ήταν δικά του και καθώς ο Χλωμίσιος συνέχιζε να επιμένει στα ψέματά του δεν τον άφησαν να φύγει, κλείνοντας τον στο κρατητήριο.

Τα απάνθρωπα βασανιστήρια και η εκτέλεση των τριών πατριωτών

Κατά τις ανακρίσεις, οι Γερμανοί εστίαστηκαν κυρίως στον Αυγερίου και τον Λαπατσάνη, από τους οποίους ζητούσαν να καταδώσουν τους αντάρτες που κατάγονταν από τα χωριά τους. Τους βασάνισαν απάνθρωπα. Τους χτυπούσαν ανελέητα συνεχώς με βέργες που είχαν κόψει από τις μουριές που υπήρχαν αρκετές στο χωριό. Στη συνέχεια, τους πέρασαν σιδερένιους σφιγκτήρες στο κεφάλι τους –

μέγγενη, μεσαιωνικό όργανο βασανισμού- τους οποίους έσφιγγαν συνεχώς. Δεν σταμάτησαν όμως εκεί. Τους «παλούκωσαν» με κοντά ξύλα από μουριά και έβγαλαν το μάτι του μονόφθαλμου Λαπατσάνη, που είχε χάσει το άλλο μάτι του από σφεντόνα κατά την παιδική του ηλικία. Οι Γερμανοί δεν δίστασαν να «παραβιάσουν» ακόμα και τους τροποποιημένους λοκρικούς νόμους της αρχαιότητας, σύμφωνα με τους οποίους η ποινή εξόρυξης του οφθαλμού δεν εφαρμοζόταν σε μονόφθαλμους. Οι βασανιζόμενοι έβγαζαν ουρλιαχτά που τάραζαν την ήσυχη νύκτα του χωριού. Για να μην ακούγονται οι κραυγές πόνου, αλλά και οι ερωτήσεις που τους απηύθυναν οι ανακριτές, οι Γερμανοί είχαν βάλει στη διαπασών ένα γραμμόφωνο που έπαιζε πολεμικά φασιστικά εμβατήρια. Στο τέλος της εφιαλτικής νύκτας, τους αποτελείωσαν. Τους κρέμασαν από το βασικό οριζόντιο δοκάρι στήριξης της σκεπής. Οι Γερμανοί κυριευμένοι από θυμό για την ήττα του στρατού τους και βιαστικοί για να αποφύγουν τυχόν συνάντησή τους με τον «Κόκκινο Στρατό», που βάδιζε ολοταχώς προς τα Βαλκάνια, έβλεπαν όλους τους Έλληνες πατριώτες το ίδιο και έτσι ο Χλωμίσιος είχε την ίδια τύχη.

Το φως της ημέρας βρήκε νεκρούς και τους τρεις πατριώτες στο ανώγειο του νεόκτιστου πέτρινου σπιτιού του Κωνσταντίνου Τασόπουλου με το ξύλινο μπαλκόνι και τη ξύλινη σκάλα, το οποίο είχε μετατραπεί σε ανακριτικό κολαστήριο. Οι Γερμανοί τραβώντας από τα πόδια τους νεκρούς τούς σέρνουν για να τους κατεβάσουν στο ισόγειο. Ο αποτρόπαιος ήχος από τα χτυπήματα των κεφαλιών των εκτελεσμένων πατριωτών στο κάθε σκαλοπάτι έμεινε για πάντα χαραγμένος στη μνήμη αυτών που τους άκουσαν. Οι αδιάσταχτοι δολοφόνοι έδεσαν τις σορούς με παλαμάρια και τις έσυραν στους χωμάτινους τότε δρόμους του χωριού μέχρι το νεκροταφείο. Άνοιξαν εκεί τρεις αβαθείς τάφους και έριξαν μέσα όπως –όπως τις σορούς των δολοφονημένων πατριωτών και στη συνέχεια τις σκέπασαν με χώμα για να μη τις ξεθάψουν τα σκυλιά. Οι Γερμανοί έδειχναν για τελευταία φορά το πραγματικό τους πρόσωπο, βασανίζοντας και απαγχονίζοντας τελικά τρεις πατριώτες χωρίς κάποια σημαντική αιτία, τέσσερις-πέντε μέρες πριν την αποχώρησή τους από τη Βοιωτία.

Η αποχώρηση των Γερμανών

Οι Γερμανοί λίγο πριν εγκαταλείψουν το χωριό θέλησαν να σβήσουν κάθε σημάδι που θα θύμιζε τις αποτρόπαιες πράξεις τους. Να εξαφανίσουν το αίμα των αθώων αγωνιστών που είχε μείνει στο πάτωμα κατά τη διάρκεια των βασανιστηρίων. Έσπασαν τα τζάμια των παραθύρων, τα ποτήρια, αλλά και κάθε τι που θα μπορούσε να καταστραφεί και ήταν έτοιμοι ναβάλουν φωτιά για να κάψουν ολοσχερώς το σπίτι αυτό. Οι παρακλήσεις και τα δάκρυα της γιαγιάς Σταθούλας επηρέασαν τον επικεφαλής των Γερμανών Karl και δεν προχώρησε στην πυρπόληση του σπιτιού.

Αμέσως μετά την αναχώρηση των Γερμανών, ήρθαν στα Βασιλικά οι συγγενείς για να παραλάβουν τις σορούς των ανθρώπων τους. Όσο καιρό οι δολοφόνοι ήταν στο χωριό, οι συγγενείς των νεκρών δεν τολμούσαν να πλησιάσουν το νεκροταφείο. Ξεθάβοντας τους πρόχειρα θαμμένους νεκρούς, οι μανάδες, αντίκρισαν τα παιδιά τους παραμορφωμένα από τα αλλεπάλληλα βασανιστήρια. Εικόνες φρίκης που δεν ξεχνιούνται και περνούν από γενιά σε γενιά για να θυμίζουν τα εγκλήματα του φασισμού στην Ελλάδα. Οι μανάδες ξέσπασαν σε ατέλειωτους θρήνους και οδυρμούς και με σφιγμένες τις καρδιές τους μετέφεραν με τα κάρρα στα χωριά τους τις σορούς, δύο στην Ελάτεια και μια στο Λευκοχώρι Φθιώτιδος, όπου και τις έθαψαν σύμφωνα με την παράδοση και τη θρησκεία.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΤΙΝΟ

Γράφει ο Παν. Γεωρ. Δημάκης, Ιστορικός Σύμβουλος Δήμου Λοκρών

Ο G. Eichthal (1) το χρονικό διάστημα που παρέμεινε στην Ελλάδα (Οκτ. 1833-1836) επρόλαβε πολλά να κάμει, για τα οποία πρέπει να του απονεμίει η πολιτεία εύσημα, πέρα από το άκρατο φιλελληνισμό του, που σηματοδοτεί ο αγώνας του για την προώθηση, με την συμμετοχή του λόγιου Έλληνα Ρενιέρη σχεδίου ορισμού της Ελληνικής γλώσσας, ως παγκοσμίου, που υποστήριξε μέχρι τέλους της ζωής του. Ο Eichthal δεν ήταν περιηγητής, δεν εθέλγετο από τους ιστορικούς τόπους, τα μεγάλα γεγονότα, τις αιματηρές μάχες. Αντίθετα, ήταν αφοσιωμένος σ' έναν οικονομοτεχνικό στόχο, που πίστευε ακράδαντα. Βασισμένος στα θολά οράματα των Σαινισμονιστών, στην δημιουργία προτύπων αγροκτημάτων, αποξηράνσεων (Κωπαΐδα) με την βοήθεια εμπειρών Γάλλων καλλιεργητών που δεν απέκλειε και Γάλλους κεφαλαιούχους, επέσυρε την προσοχή, των μυστικών υπηρεσιών της βαυαρικής Αντιβασιλείας του Αρμανσπεργκ, που τελικά τον απέλασε. Ο Eichthal διέτρεξε τα Ελληνικά βουνά και τις πεδιάδες, σημειώνοντας τηλεγραφικά τους δρόμους, την τοπική παραγωγή, την κατανάλωση, τα προβλήματα των χωρικών και ένα σωρό άλλες λεπτομέρειες που μας δίνουν την ευκαιρία σε παρόντα χρόνο, να ανακαλέσουμε, αυτό το πρώιμο πανόραμα, από το παρελθόν, την στιγμή όπου ακόμη πλανώνται, οι σκιές των φτωχών Ελλήνων αγροτών και ποιμένων, με σύντομες αναφορές στην βελτίωση και οικονομική ανάταξη τους. Την Τρίτη 7 Δεκ. 1834 ένας παράξενος, διαφορετικός ταξιδιώτης, καταφθάνει στο Μαρτίνο από τη Θήβα, το απόγευμα μέσω διαβάσεως του όρους Σφίγγιον (Φαγά) της παλαιάς Τουρκικής οδού. Θα ακολουθήσουμε τον σημαντικόν αυτόν άνδρα στο ταξίδι του, στο Μαρτίνο όπου ο ίδιος κατέταξε στα ενδιαφέροντα του, υποσημειώνοντας και σχολιάζοντας κατά δύναμιν, ένα τόσο σύντομο, αλλά εναργές Ημερολόγιον - Οδολόγιον παραθέτοντας κατωτέρω το κείμενο του G. Eichthal, σε μετάφραση Βικέλα, δημοσιευθέν σε συνέχειες στην ΕΣΤΙΑ από του φύλλου 544 «...**το εσπέρας εφτάσαμεν εις το Μαρτίνο...Ωραίοι άνδρες και γυναίκες – πυρετοί διαλείποντες – εφέτος οι παθόντες δεν ανέλαβαν εισέτι – οικήματα μη έχοντα φώτα οι κάτοικοι εδώ έχουν όλοι ιδιοκτησία αλλά αι κληρονομίαι καταμερίσθησαν καθ' υπερβολήν. Οι κάτοικοι προτίθενται να καλλιεργήσουν γαίας εις Μορίκη και εις την πεδιάδα της Αταλάντης. Ο κυριώτερος πλούτος των συνίσταται εις αμπέλους και ποίμνια δεν έχουν ελαίας ούτε καλαμβόκια ή βάμβακα – σίτον δε ολίγιστον. Προς φωτισμό των καίουν δαυλούς πεύκων. Παραπονούνται κατά των Βλάχων, εις τους οποίους επιτρέπεται να βόσκουν τα ποίμνια των εις τα ανέκαθεν κοινοτικά λιβάδια του Μαρτινίου – Εκ Μαρτινίου εις Αταλάντην, ωραίον χωρίον το Προσκυνά...»** Σημ

Σημ. Εις το γαλλικόν κείμενον υπάρχει και η κατωτέρω παράγραφος: «Θέματα Βοσκών. Επί τουρκοκρατίας υπήρχον εις την Ρούμελην πολλοί κοινοτικοί βοσκαί. Αυταί είχαν εκχωρηθή εις τους κατοίκους δια πρωτογενών συμβάσεων, δια τον λόγον ότι οι κάτοικοι αυτοί είχαν υποταχθή εις τους Τούρκους κατόπιν συμφωνίας και ούχι πολέμου. Αυτά τα χωριά είχαν ως τίτλους βοσκής Ταπία*, το πλείστον των οποίων εχάθη κατά την Επανάστασιν. Το αφορών το χωρίον Κολάκα Ταπίον, ανευρέθη

Η εποχή της αθωότητας στο Μαρτίνο του 1920; Η μονόροφη οικία Κωτσαλά, με φούρνο στο πλάι. Μπροστά ο πεταλωτής Γ. Κωτσαλάς επί το έργον. Στην εποχή αυτή ένα σπίτι, ένας φούρνος.

υπό του Λάμπρου, με συνέπειαν να αποδοθούν εις αυτό αι ιδιοκτησίαι του. Τα χωριά Παύλο, Ράδο, Μαλεσσίνα, Μάζι και Δερνίτσα, Χιγλιάμι (;) (Χιλιομόδι-Μόδι;) είχαν μόνον θερινάς βοσκάς. Ταύτα απώλεσαν τα ταπία των. Συμφώνως προς αυτήν την αρχήν, αι βοσκαί θα έπρεπε να αποδοθούν εις τας κοινότητας εις τας οποίας ανήκον. Αυταί θα τας ενοικιάζον εις τους Βλάχους, και θα ετοποθετούν εκεί τα ιδικά των, όταν ταύτα ηυξάνοντο. Αλλωστε η εκτροφή των ποιμνίων ενεθαρρύνθη

σήμερον υπερβολικώς εν Ελλάδι. Θα έπρεπε να αποκατασταθή η ισορροπία με ενίσχυσιν της γεωργίας. Καλόν είναι να εγκαταστήσωμεν μονίμως τους Βλάχους, δια να συγκεντρώσωμεν τα κεφάλαια των και το προϊόν της εργασίας των εν Ελλάδι, εκτός εάν μεταβάλωμεν προορισμόν».

*Ταπίον: ο επί τουρκοκρατίας επίσημος εκδιδόμενος υπό του κτηματολογίου τίτλος ιδιοκτησίας ακινήτων.

Σχολιάζοντας τις τηλεγραφικές σημειώσεις του Eichthal σημειώνουμε τις εντυπώσεις του, από τους Μαρτιναίους: **ωραίοι άνδρες και γυναίκες**, καταγράφει, εντυπωσιασμένος από την σωματοδομή και την ενδυμασία. **Πυρετοί διαλείποντες**. Πράγματι αυτά τα χρόνια και αργότερα η ελονοσία ήταν η μάστιγα του πληθυσμού. **Οικήματα χωρίς φως**. Η έλλειψη λαδιού ανάγκαζε την τοπική κοινωνία, να χρησιμοποιεί το αφθονώτερο φωτιστικό καύσιμο, τα δαδιά. Ο φιλοσοφών Μαρτιναίος που φιλοξένησε τον Eichthal κατέθεσε στην συνομιλία του, «...**χωρίς φως η ψυχή του ανθρώπου δεν είναι ανοικτή...**» μία αξιοπρόσεκτη εκτίμηση για την αξία του φωτισμού, που κατέγραψε αμέσως ο

Φωτό 2. Ανεμόμυλος Μαρτινίου

Eichthal. Η ματιά του στην κατάσταση του γεωργικού κλήρου, καταγράφεται κατόπιν με την παρατήρηση ότι **αι κληρονομίαι κατεμερίσθησαν καθ' υπερβολήν**. Αυτό καταδεικνύει και την εξωστρέφεια των Μαρτιναίων όπου προτίθενται να καλλιεργήσουν γαίας εις Μορίκη και Αταλάντη. Ακολουθώς καταγράφει, **αμπέλια και ποίμνια, δεν έχουν ελαίας ή καλαμπόκια ή βάμβακα**, στα οποία αργότερα ανεδείχθησαν πρωταθληταί, παραγωγής. Μάλιστα σήμερα η ελαιοκαλλιέργεια έχει καταλάβει μέγα μέρος της Πευκιάς, αφού η οικονομία καθοδηγεί και την γεωργία. Η έλλειψη ενδιαφέροντος για το ρετσίνι στις οινοποιίες εμείωσε τα έσοδα των Ρητινοσυλλεκτών και άρχισε να απαξιώνει την Πευκιά με αποτέλεσμα τις εκτεταμένες εκχερσώσεις. **Σίτον δε ολίγιστον**. Ο δασώδης περίγυρος στην χώρα του Μαρτινίου, δεν ευνοούσε την παραγωγή επαρκών ποσοτήτων σίτου.

Φωτό 1. Χειρόμυλος-«Ντε μαρε ντριθετε τε βες ντε πλακε ντρεμοζ» (πάρε το στάρι να το πας στην πλάκα να το τρίψεις) Α. Γέροντας Αρβανίτες Αττικής 1984

Φωτό 3. «Πέτα» Μαρτινίου ή Κουλιάτσ'. Ήταν η πίτα του γάμου, ζυμωνόταν με προζύμι την προηγούμενη Τετάρτη, της Κυριακής του Γάμου ενώ πυροβολισμοί ανήγγειλαν, το γεγονός. (Πίτα Pitta εκ του λατινικού. Pieta αντιδάνειο από το Ελληνικό πηκτός, εκ του πήζω, σταθεροποιώ. Λατ. Palus-Πάσσαλος, παλούκι-παγετός κλπ.)

Αυτό αργότερα ανετράπη, με τις καλλιεργητικές δραστηριότητες στην ευρύτερη περιοχή. Στα τέλη μάλιστα του 19αι. οι Λεκκαίοι ίδρυσαν έναν ανεμόμυλο (φωτό 2) που λειτούργησε μέχρι της εμφανίσεως των ατμομύλων, προηγουμένως η αλευροποίηση γινόταν με τον χειρόμυλο (φωτό 1). Ο Ανεμόμυλος αυτός, ιδρυμένος στην τερπνότερη θέση επί του Λόφου, με ελεύθερη θέα, στα δάση της Πευκιάς, μέχρι την κατάληξη της καταπράσινης Αετόλυμας να χάνεται στο λαμπερό γαλάζιο καθρέφτη του Ευβοϊκού. Ο Ανεμόμυλος αποτελεί αξιόλογο τοπόσημο, που συμπληρώνει την τριάδα των αξιοθεάτων, του σημερινού Μαρτινίου, το Πηγάδι, το Δημοτικό Σχολείο, και ο Ανεμόμυλος. Αναγκαία η διατήρηση των αφού ο φονικός σεισμός του 1894 κατέστρεψε ολοσχερώς το παλαιό οικιστικό πλέγμα. Οι Μαρτιναίοι πριν η επέλαση της βιομηχανίας εξαφανίσει την οικιακή παραγωγή ψωμιού, παρασκεύαζαν εξαίρετο ψωμί, αλλά και παράγωγα, όπως την χαρακτηριστική «Πέτα γάμου» (φωτό 3). Σήμερα οι λειτουργίες αυτές αποσύρονται αφού τελικά παντού επικρατούν οι αστικοί μύθοι.

Σημ. Συγγ. Ενδιαφέρον το σημείον αυτό, όπου ο Eichthal, ως οξυδερκής παρατηρητής σε θέματα αφορώντα οικονομικά, όπως οι κοινοτικές βοσκές αλλά και ποια ήταν η πραγματικότητα, εν χώρῳ, όπως του ταπίου της Κολάκας, που ανευρέθη υπό του Λάμπρου (Σπ.). Τα χωριά Παύλο, Ράδο, Μαλεσσίνα, Μάζι, ορθά τοποθετεί σε μία ενότητα, ενώ λανθασμένα την Καρυά, Δουβίτσα (;Δερνίτσα) αταύτιστο, Χιχλιόμι (ίσως Μόδι-Χιλιομόδ') που ανήκαν στην επαρχία Μενδενίτσης – Τουρκοχωρίου. Σημαντικές οι παρατηρήσεις του, για τους βοσκοτόπους και την εκμετάλλευσή των. Ως βλάχους θεωρεί ο Eichthal, λανθασμένα όλες τις ομάδες των φερεοίκων ποιμένων, που όμως μεταξύ των, είχαν σημαντικές πολιτιστικές και εθνотικές διαφορές όπως Σαρακατσάνοι, Καραγκούνηδες, Αρβανιτόβλαχοι, κλπ, ενώ αναγκαίο είναι να συμμετάσχει το τοπωνύμιο Μπογδάνι, παρά το Μαρτίνο, συνδυαστικά με το πόλισμα Μπογδάν, παρά τον Έξαρχο, ενώ και άλλα ανάλογα τοπωνύμια είναι διάσπαρτα στους ορεινούς όγκους. Το Μαρτίνο, που επεσκέφθη ο Eichthal, όχι τυχαία, αυτή την εποχή, διέθετε ένα ακμαίο πληθυσμό, εργατικό και λιτοδίαιτο με εξωστρέφεια στην αναζήτηση αροσίμων γαιών, αφού οι Μαρτιναίοι είχαν εκμεταλλεύσιμα αγροκτήματα μέχρι το Μπεσκένι – Καραμ'σα Δαυλείας (οικ. Τούμπη). Ο Eichthal διείδε, ποιοι θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν, την Λίμνη Κωπαΐδα, εν καιρώ στο άνω της μέρος, Πύργο, Ράδι, Παύλο, Πολυγύρα κτλ.

Συνέχεια στη σελ. 8

Ο ΔΙΔΥΜΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΣΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟ ΕΥΒΟΪΚΟ ΣΤΙΣ 18/11/2014 ΚΑΙ ΤΟ ΡΗΓΜΑ ΤΗΣ ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ

Μια αρχαία πηγή μας αναφέρει την πιθανή συνεργασία του ρήγματος της Αταλάντης με το ρήγμα του Βόρειου Ευβοϊκού.

Μέσα στο θαλάσσιο αυτό δίαυλο είναι τό επίκεντρο του δίδυμου σεισμού του Βόρειου Ευβοϊκού στις 18-11-2014. Ενώ απέναντι υψώνεται χιονισμένο το βουνό Κανδήλι της Εύβοιας.

Στις 18/11/2014 ώρα 01:00 τη νύχτα, ο εφιάλτης από τον Εγκέλαδο χτύπησε με έναν δίδυμο δυνατό σεισμό 5,2 ρίχτερ, που έκανε τα σπίτια των χωριών μας που ήταν κοντά στο επίκεντρο να χορεύουν επάνω στα ρίχτερ. Μαρτίνο Μαλεσινα, Λάρυμνα, Θεολόγος, από Λοκρίδα και Προκόπι, Λίμνη, Νεροτριβιά από Εύβοια.

Το επίκεντρο του σεισμού ήταν μεταξύ χερσονήσου Αετόλιμας της Μαλαισίνας Λοκρίδος, Ακρωτηρίου Κόρακας και του όρους Κανδήλι Ευβοίας στο θαλάσσιο στενό δίαυλο (φωτο).

Βέβαια ο σεισμός έγινε αισθητός πολύ και στην Αταλάντη, στη Χαλκίδα, στη Λάρισα, στην Αθήνα, στον Βόλο κτλ.

Εγώ θα αναφερθώ στα χωριά που ήταν μέσα στο επίκεντρο από 10 – 20 χιλιόμετρα.

Ο σεισμός αυτός μας έφερε στις μνήμες μας τον τελευταίο βιβλικό σεισμό του ρήγματος της Αταλάντης το 1894 με μαρτυρίες των παππούδων μας.

Ο σεισμός του Βόρειου Ευβοϊκού συνοδεύετο από βοή και έναν εφιαλτικό συριγμό καθώς, έτριζαν οι τοίχοι, οι λάμπες που κρέμονταν από τις οροφές έπαιζαν και ότι γυαλικά υπήρχαν πάνω στα τραπέζια έπεφταν και έσπαν.

Μπροστά σ' αυτόν τον πανικό δύο πράγματα μπορούσες να κάνεις ή να καλυφθείς μέσα στο σπίτι ή να φύγεις.

Η πλατεία των Ταξιαρχών στο Μαρτίνο γέμισε κόσμο, το τζάμι από το ρολόι του καμπαναριού ράγισε και οι συνεχείς μετασεισμοί κρατούσαν τον κόσμο σε πανικό και αγωνία.

Όλοι νόμιζαν ότι ήταν το ρήγμα της Αταλάντης και θυμήθηκαν ιστορίες των παππούδων μας από το 1894 που ισοπεδώθηκε το Μαρτίνο και μόνο 2 οικίες έμειναν όρθιες, με πολλούς νεκρούς και τραυματίες. Το ίδιο συνέβη και στα άλλα χωριά της Λοκρίδος.

Η εφημερίδα Εστία της εποχής αυτής γράφει ότι: «Η βοή ήταν οσάν 100 τηλεβόλων, ο κονιορτός σε τύφλωνε και η δόνηση έκανε τους ανθρώπους να κυλούνται στο έδαφος».

Μερικοί βγήκαν μετά τον σεισμό του Β. Ευβοϊκού 18/11/2014 και μίλησαν για ένα νέο ρήγμα.

Εγώ θα αναφερθώ σε μια αρχαία πηγή με κάθε επιφύ-

λαξη που αναφέρει ότι όχι μόνο είναι αρχαίο ρήγμα αλλά υπάρχει και πιθανή συνεργασία με το ρήγμα της Αταλάντης τότε.

Μια χερσαία και υποθαλάσσια λωρίδα μήκους 22 χιλιομέτρων χωρίζει τα δύο παράλληλα ρήγματα, δηλαδή όσο είναι η απόσταση μεταξύ Μαρτίνου όπου περνά το ρήγμα της Αταλάντης και στίγματος του σεισμού του Βόρειου Ευβοϊκού μπροστά από το βουνό Καντήλι.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ Γ 89: Το καλοκαίρι του 426 π.Χ. ξεσπά ένας τρομερός σεισμός στην Οπουντία Λοκρίδα με 3.000 νεκρούς. Ήταν τόσο ισχυρός πού απεκολλήθη το Ατλαντονήσι από την στεριά. Επιλήγησαν οι αρχαίες πόλεις: Οπούς (μητρόπολις των Οπουντίων Λοκρών), Δαφνούς (Λιβανάτες), Θρόνιο (Καμμένα Βούρλα), Σκάρφι, Αυγείαι, Αλώπι (Αρκίτσα), Νάριξ (Πεγγίνη), Αβαί (Καλαπόδι), Ιάπολις (Έξαρχος), Καλλίαιρος (Αταλάντη), Αλαί (Θεολόγος), Κύνος (Παραλία Αταλάντης – Λιβαντών), Βουμελιταία (Μαρτίνο), Λάρυμνα και Αμφιδώνα στην Βοιωτία και Οροβιές Εύβοια.

Ο Θουκυδίδης όμως μας λέει ότι μετά τον τρομερό αυτόν σεισμό επακολούθησε παλιρροϊκό κύμα που κατέκλυσε την Καλλίαιρο Πεδιάδα, εκεί όπου βρίσκεται η σημερινή πεδιάδα της Αταλάντης. Υπήρχε στην αρχαιότητα αρχαία πόλις Καλλίαιρος που είχε πάρει το όνομά της από τον γιο του βασιλιά Οπουντίου.

Σήμερα η πόλη αυτή δεν έχει εντοπιστεί. Άλλοι την θέλουν βυθισμένη στον θαλάσσιο χώρο και άλλοι στη θέση παλαιομάγαζα της παραλίας της Αταλάντης.

Όταν τα νερά από το παλιρροϊκό κύμα υποχώρησαν από την πεδιάδα έμειναν τα ψάρια στα χωράφια, μας αναφέρει αρχαία αυτή πηγή. Ενώ το ρήγμα της Αταλάντης είναι χερσαίο, περνάει δίπλα από την Αταλάντη, Κυπαρίσσι, δυτικά στην Τραγάνα και δίπλα στο Μαρτίνο (ανατολικά) και καταλήγει στην ανθηδώνα της Βοιωτίας (Σκορπονέρια).

Διερωτώμεθα πως το παλιρροϊκό κύμα ήρθε και προς την Λοκρίδα και προς την Εύβοια; Άρα έχουμε καισχάση στον θαλάσσιο χώρο του Βόρειου Ευβοϊκού.

Μήπως το ρήγμα της Αταλάντης ενεργοποίησε το καλοκαίρι του 426 π.Χ. το ρήγμα του Βόρειου Ευβοϊκού το οποίο εμείς σήμερα το ακούσαμε ως νέο ρήγμα; Επίσης ο Θουκυδίδης στο Γ 89 αναφέρει ότι: «Ένα πελώριο παλιρροϊκό κύμα κατέστρεψε την αρχαία πόλη Οροβιές της Εύβοιας».

Η αρχαία πόλη Οροβιές είναι η σημερινή πόλη Ροβιές, εννέα χιλιόμετρα βορειοδυτικά της πόλης Λίμνης της Εύβοιας και οι δύο παραλιακές πόλεις στο Βόρειο Ευβοϊκό.

Αυτή η αρχαία πηγή εντοπίζει το καλοκαίρι του 426 π.Χ. την ενεργοποίηση του ρήγματος της Αταλάντης. Μετά από 590 χρόνια το 170 μ.Χ. ρωμαϊκή εποχή, το ρήγμα ξαναξύπνησε. Τότε κατεστράφη ο Οπούς, η μη-

τρόπολη των Οπουντίων Λοκρών και οικοδομήθηκε ξανά.

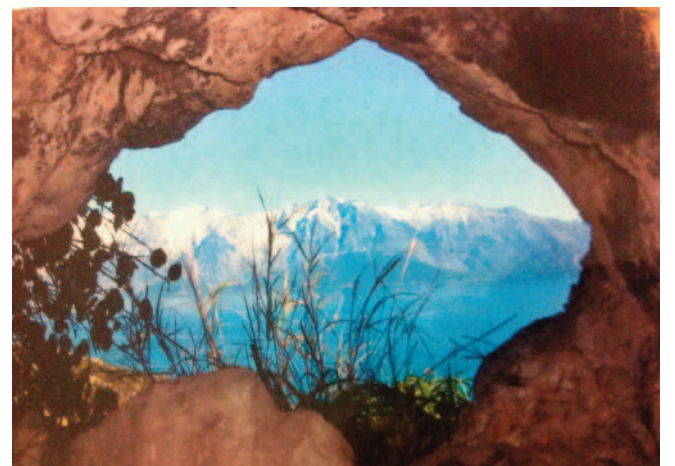
Ο επόμενος σεισμός ήταν γύρω στον 7 αι. μ.Χ., όπου κατεστράφη και η αρχαία πόλη Βουμελιταία, στο παλαιόχωρι του Μαρτίνου όπου το ρήγμα διέσχιζε την αρχαία πόλη και ανοικοδομήθηκε πάλι στο διπλανό λόφο στο σημερινό Μαρτίνο.

Επακολούθησαν δύο ισχυροί σεισμοί που αποδίδονται στο ρήγμα της Αταλάντης με τελευταίο το 1894 και μεσολαβητικό διάστημα άνω των 500 χρόνων ο ένας από τον άλλον.

Αυτά μας διηγείται ο Θουκυδίδης για το ρήγμα της Αταλάντης που δεν μπορεί η τεχνολογία να μας πει.

Νίκος Αθ. Μπάτσος
Ιστορικός ερευνητής

29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015 ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 3

Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Συγγραφέας, Ερευνήτρια. Στην εμπειριστατωμένη και παραστατική ομιλία της παρουσίασε τη σπουδαιότητα της μάχης του Μαρτίνου και φώτισε τα πορτρέτα του Χιλίαρχου Βάσσου Μαυροβουνιώτη αλλά και των λοιπών πρωταγωνιστών της μάχης. «Τα πορτρέτα τους θα στολίζουν αενάως την χρυσή πινακοθήκη των Ελλήνων. Η μάχη του Μαρτίνου υπήρξε από τις σπουδαιότερες στην ευρύτερη περιοχή της Λοκρίδας κατά τη διάρκεια της Ελληνικής επανάστασης. Στο Μαρτίνο ο Μαχμούτ πασάς υπέστη πανωλεθρία ολοκληρωτική. Το σπουδαιότερο αποτέλεσμα της νικηφόρας μάχης για τους Έλληνες ήταν ότι απέτρεψε τα Τουρκικά σχέδια για ανακατάληψη της Στερεάς Ελλάδας, εγκάρδιωσε τους Έλληνες κι έδωσε τη δυνατότητα στον Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια να διαπραγματευτεί υπό διαφορετικούς και ευνοϊκότερους όρους τα σύνορα του ανεξάρτητου Ελληνικού κράτους» ανέφερε μεταξύ άλλων η ομιλήτρια.

αρχές χαιρέτισε ο Δήμαρχος Λοκρών κ. Νικόλαος Λιόλιος, ο οποίος επεσήμανε την σπουδαιότητα τέτοιων εκδηλώσεων στους χαλεπούς καιρούς που διάγουμε.

Την Αναδρομή στο Ιστορικό της Μάχης του Μαρτίνου έκανε η κ. Ιωάννα Μάστορα, Διδάκτωρ Φιλοσοφίας του

Ακολούθησε η βράβευση επιτυχόντων μαθητών στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Το πρόγραμμα ολοκληρώθηκε με παραδοσιακά τραγούδια από τις χορωδίες Ενορίας Ιερού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών και Ωδείου Αταλάντης.

Την Τελετή τίμησαν με την παρουσία τους οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ κ. Καραναστάσης Απόστολος, κ. Βέττας Δημήτριος και η κ. Λέβα Βασιλική, ο Αντιπεριφερειάρχης της Περιφερειακής Ενότητας Φθιώτιδος κ. Καραϊσκος Ευθύμιος, οι Αντιδήμαρχοι κ.κ. Γιάννης Κούρος, Γεώργιος Σταθουλόπουλος και η κ. Ιωάννα Θεοδοσίου και ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Ηλίας Κολομτσάς, Δημοτικοί Σύμβουλοι, εκπρόσωποι φορέων και συλλόγων, εκπαιδευτικοί, μαθητές, γονείς και πλήθος κόσμου.

Την Τελετή συντόνισε ο κ. Αθανάσιος Γκριτζάπης

ΟΙΚΟΠΕΔΑ

κ. Περιφερειάρχη θέλουμε να γίνετε Καποδίστριας

Συνέχεια από τη σελ. 1

σαν να ανοικοδομήσουν την πόλη τους σε παράλια τοποθεσία, χάρισε 400-660 τετραγωνικούς πήχεις στον καθένα, με την υποχρέωση οι οικοδομικές εργασίες να τελειώσουν σ' ένα χρόνο.

Το μέτρο αυτό σύντομα επεκτάθηκε σε όλες τις πόλεις της τότε Ελλάδας. Μέσα σε μικρό διάστημα από τον ερχομό του η Ελλάδα άρχισε να μεταμορφώνεται».

Από ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ «ΗΓΕΤΕΣ» - ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Πιστεύουμε σε εσάς περιμένουμε την ανταπόκριση σας κι είμαστε στη διάθεση σας για κάθε περαιτέρω διευκρίνιση ή πληροφορία.

Με εκτίμηση για το Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αρ. Κ. Κούρος

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΩΜΑΣ Γ. ΚΑΡΑΜΕΡΗΣ

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

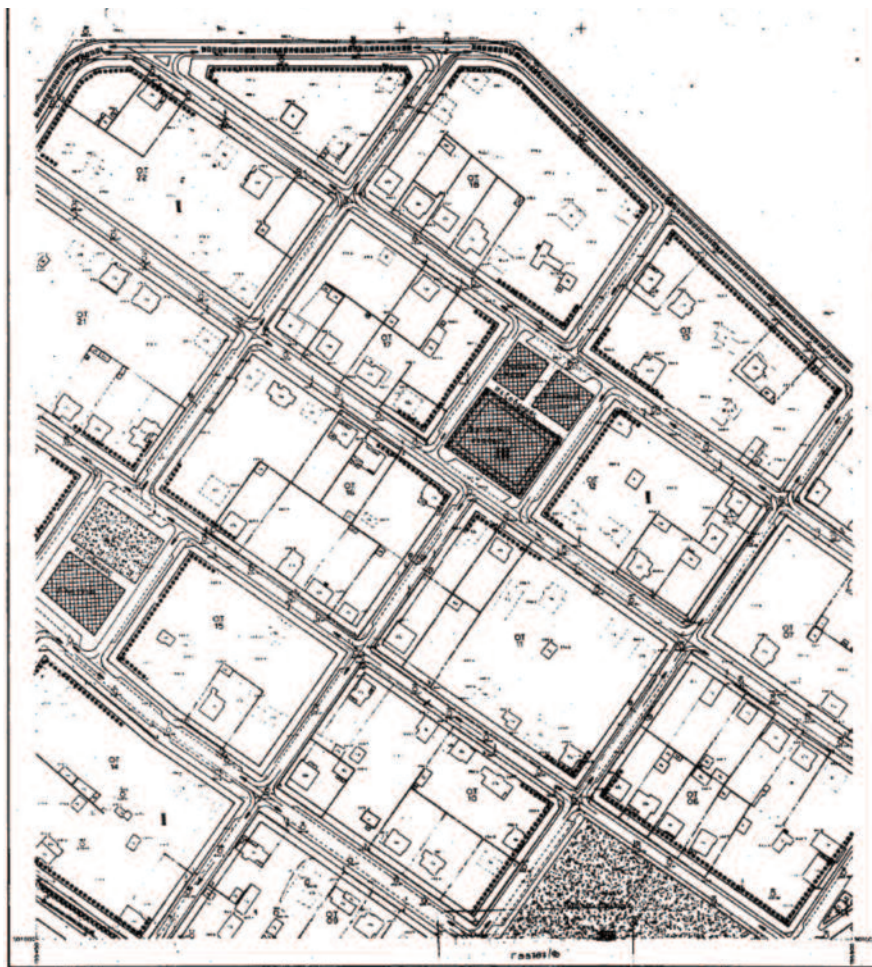
ΑΝΤΙΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ Π.Ε. ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Κ. ΘΥΜΙΟ ΚΑΡΑΪΣΚΟ

ΔΗΜΑΡΧΟ ΛΟΚΡΩΝ κ. ΝΙΚΟ ΛΙΟΛΙΟ

ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟ ΛΟΚΡΩΝ κ. ΙΩΑΝΝΗ Σ. ΚΟΥΡΟ

ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΠΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΤΗΤΑΣ ΜΑΡΤΙΝΟΥ κ. Γ.Κ. ΜΥΘΗ

5770

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ)

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Αριθ. Γ.53787

(2)

Έγκριση πολεοδομικής μελέτης του οικισμού Μαρτίνου (Ν. Φθιώτιδος).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 6 (παρ. 1, 4, 5 και 6) και 7 παρ. (1, 2 και 4) του Ν. 1337/1983 «Επέκταση των πολεοδομικών σχεδίων οικιστική ανάπτυξη και σχετικές ρυθμίσεις» (Α' 33), όπως το άρθρο 6 τροποποιήθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 8 του Ν. 1512/1985 «Τροποποίηση και συμπλήρωση πολεοδομικών διατάξεων, ρύθμιση συναφών θεμάτων και θεμάτων του Ταμείου Νομικών» (Α' 4).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. Δ/τος της 17.7.1923 «Περί σχεδίων πόλεων κ.λπ.» (Α' 228) όπως το άρθρο 3 μεταγενέστερα τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε.

3. Τις διατάξεις των άρθρων 6 (παρ. 1), 7, 8, 9 και 16 του Ν. 1577/1985 «Γενικός Οικοδομικός Κανονισμός» (Α' 210) όπως τροποποιήθηκαν με το άρθρο 13 (παρ. 1, 2, 3) του Ν. 1647/1986 «Οργανισμός Κτηματολογίου και Χαρτογραφίσεων Ελλάδας ΟΚΧΕ» (Α' 141) και το άρθρο 1 (παρ. 3, 4) του Ν. 1772/1988 «Τροποποίηση διατάξεων του Ν. 1577/1985 «ΓΟΚ» και άλλες σχετικές διατάξεις» (Α' 91).

4. Τις διατάξεις του εδαφ. ιδ της παραγράφου 1 του άρθρου 23 του Ν. 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» (Α' 137).

5. Την 34046/1686/4.1.1988 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων «Έγκριση Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου του Οικισμού Μαρτίνου (Ν. Φθιώτιδας) (Δ' 641).

6. Την 19523/833/3.3.1988 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων «Παράταση προθεσμίας έγκρισης Πολεοδομικού Σχεδίου» (Δ' 208).

7. Τις 108/1987, 6/1988, 28/1988 και 65/1988 γνωμοδοτήσεις του κοινοτικού συμβουλίου Μαρτίνου.

8. Την 1/1989 (θέμα 1) γνωμοδότηση του Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος νομού Φθιώτιδος.

9. Τις 249/1990 και 337/1990 γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου Επικρατείας με πρόταση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1

Εγκρίνεται το πολεοδομικό σχέδιο τμήματος της πολεοδομικής ενότητας του Οικισμού Μαρτίνου της Κοινότητας Μαρτίνου (Ν. Φθιώτιδος) με τον καθορισμό οικοδομησίμων χώρων, οδών, πεζοδρόμων, κοινοχρήστων χώρων, χώρων παιδικής χαράς, χώρου Δημοτικού Σχολείου, Πολιτιστικού κέντρου, Αθλητικού κέντρου, πλατείας, Κέντρου Ανοιχτής Προστασίας Ηλικιωμένων (Κ.Α.Π.Η.), βρεφονηπιακού σταθμού, όπως οι ρυθμίσεις αυτές φαίνονται στα επτά (7) σχετικά χρωματισμένα πρωτότυπα διαγράμματα σε κλίμακα 1:1000 που θεωρήθηκαν από τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Τοπογραφικών Εφαρμογών με την 53787/1990 πράξη του και που συνοπτικά τους αντίτυπα δημοσιεύονται με το παρόν διάταγμα.

Άρθρο 2

Εγκρίνεται ο πολεοδομικός κανονισμός της ανωτέρω περιοχής της οποίας το πολεοδομικό σχέδιο εγκρίνεται με το άρθρο 1 του παρόντος όπως τα επόμενα άρθρα.

Άρθρο 3

1. Στους οικοδομήσιμους χώρους που χαρακτηρίζονται στα σχετικά διαγράμματα με το στοιχείο Ο.Τ., επιτρέπεται η χρήση αμιγούς κατοικίας, όπως προσδιορίζεται με το άρθρο 2 του από 23.2.1987 Π. Δ/τος (Δ' 166).

2. Στους οικοδομήσιμους χώρους που χαρακτηρίζονται στα σχετικά διαγράμματα με το στοιχείο Ο.Τ.Α. επιτρέπεται η χρήση γενικής κατοικίας όπως προσδιορίζεται με το άρθρο 3 του ανωτέρου Π. Δ/τος. Στο ισόγειο των οικοδομών των παραπάνω χώρων δεν επιτρέπονται οι χρήσεις κατοικίας, επαγγελματικών εργαστηρίων χαμηλής όχλησης, πρατηρίων βενζίνης (παράγρ. 1, 10 και 11 του παραπάνω άρθρου).

3. Στους οικοδομήσιμους χώρους που χαρακτηρίζονται στα σχετικά διαγράμματα με το στοιχείο Β.Κ. επιτρέπεται η χρήση μη οχλούσας βιομηχανίας - βιοτεχνίας όπως προσδιορίζεται με το άρθρο 5 του ανωτέρω Π. Δ/τος με εξαίρεση την παράγραφο 1 αυτού.

Άρθρο 4

1. Στο πρόσωπο των οικοπέδων οικοδομημένων ή μη επιβάλλεται προκήπιο πλάτους τεσσάρων (4) και δέκα (10) μέτρων όπως φαίνεται στα ίδια διαγράμματα.

Άρθρο 5

Τα ελάχιστα όρια εμβαδού και προσώπου καθώς και οι λοιποί όροι και περιορισμοί δόμησης καθορίζονται σε ένα τομέα Π, ως εξής:

1. Ελάχιστο πρόσωπο: δέκα πέντε (15) μέτρα.
- Ελάχιστο εμβαδόν: επτακόσια (700) τ.μ.
2. Μέγιστο ποσοστό κάλυψης των οικοπέδων: σαράντα τοις εκατό (40%) της επιφανείας του οικοπέδου.
3. Συντελεστής δόμησης: έξι δέκατα (0,6).
4. Μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος των κτιρίων: επτά και μισό (7,5)μ., το οποίο προσαυξάνεται κατά ένα και μισό (1,5)μ. για την κατασκευή στέγης, η οποία είναι υποχρεωτική.
5. Απαγορεύεται η κατασκευή κτιρίων επί υποστηλωμάτων (PILOTIS).
6. Επιβάλλεται συντελεστής σεισμικότητας 0,16 σε όλη την περιοχή.

Άρθρο 6

Οι όροι και περιορισμοί δόμησης των χώρων δημοτικού σχολείου, βρεφονηπιακού σταθμού, Κέντρου Ανοιχτής Προστασίας Ηλικιωμένων (ΚΑΠΗ) και Πολιτιστικού Κέντρου που καθορίζονται με το άρθρο 1 του παρόντος, ορίζονται ως εξής:

- Μέγιστο ποσοστό κάλυψης: σαράντα τοις εκατό (40%) της επιφανείας του χώρου.
- Συντελεστής δόμησης: τέσσερα δέκατα (0,4).
- Μέγιστο επιτρεπόμενο ύψος των κτιρίων: έξι (6) μέτρα.

Άρθρο 7

Η ισχύς του παρόντος διατάγματος αρχίζει από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 6 Οκτωβρίου 1990

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΟΡΑΤΟΡΙΟ ΥΠΟ ΤΗ ΣΚΕΠΗ ΤΟΥ Ι.Ν.ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΜΑΡΤΙΝΟΥ

Χωρίς αμφιβολία, η ιδέα για την παρουσίαση μέσα στο Ναό των Ταξιαρχών στο Μαρτίνο ενός χριστουγεννιάτικου βυζαντινού ορατορίου μέρες Χριστουγέννων ήταν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα και η ερμηνεία των επίκαιρων εκκλησιαστικών ύμνων από τον Άκη Ν. Λιλιόπουλο καθηγητή – πρωτοψάλτη της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, ήταν προϋπόθεση επιτυχίας.

Τον κόσμο του Μαρτίνου το βράδυ της 23 Δεκεμβρίου 2014 καλοδέχτηκε ο ευγενικός και πρόσχαρος ιερατικώς προϊστάμενος Π. Ανδρέας Ταρλαντάς.

Το κοινό παρακολούθησε με σιωπηλή προσοχή το ορατόριο και κάποιες στιγμές συνέβαλλε.

Οι περισσότεροι Βυζαντινοί Ύμνοι που ακούστηκαν ήταν άγνωστοι υπήρχε όμως και το «Σήμερον της σωτηρίας ημών το κεφάλαιο» το αγαπημένο μας τροπάριο που το χαρήκαμε και το σιγοψιθυρίσαμε.

Ήταν μια μυσταγωγική εκδήλωση ιεροψαλτικής δεξιοτεχνίας. Στην ερμηνεία των εκκλησιαστικών ύμνων οι άξιοι ιεροψάλτες « πρώτης γραμμής» Άκης Ν. Λιλιόπουλος, Δημήτριος Ν. Λιλιόπουλος, Βασίλειος Ν. Λιλιόπουλος, Δημήτριος Αναστασιάδης και τα μικρά ψαλτάκια Νικόλαος Άκη Λιλιόπουλος ετών 10 και Αθανάσιος Άκη Λιλιόπουλος ετών 9.

Προλόγησε και έκλεισε την εκδήλωση η κυρία Γεωργία Αποστόλου – Δουδούμη.

Για τα μέρη του ορατορίου μας ενημέρωναν διαδοχικά οι κυρίες Αλεξία Δάρρα – Λιλιουπούλου και Αριστεά Κωτσαλά-Δημάκη. Τέλος στην εκδήλωση έδωσαν με την εξαιρετική τους παρέμβαση ο Αιδεσιμολογιώτατος Π. Ευάγγελος Εφημέριος στη Μαλεσίνα και ο ιερέας του Μαρτίνου Π. Ανδρέας.

Πραγματικά πολύτιμη εκδήλωση που πρέπει να έχει συνέχεια με την προσδοκία της ενεργής στήριξης της τοπικής κοινωνίας.

Και του χρόνου οπωσδήποτε.

Αριστείδης Κ. Κούρος

Οικονομικός Απολογισμός του Συλλόγου για το έτος 2014

ΕΣΟΔΑ – ΕΞΟΔΑ Από 01-01-2014 - 31-12-2014

ΕΣΟΔΑ

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΜΕ 31/12/2013	174.47
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ	545.00
ΤΟΚΟΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ	0.03
ΣΥΝΟΛΟ	719.50

ΕΞΟΔΑ

ΕΞΟΔΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ	400,00
ΕΝΟΙΚΙΑ	240,00
ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ	50,00
ΕΞΟΔΑ ΤΡΑΠΕΖΗΣ	3,02
ΝΕΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΜΕ 31/12/2014	26,48
ΣΥΝΟΛΟ	719,50

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ο ΤΑΜΙΑΣ

Α.Κ.ΚΟΥΡΟΣ

Θ. Γ. ΚΑΡΑΜΕΡΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν.
ΚΩΤΣΑΛΑΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΤΙΝΟ

Συνέχεια από τη σελ. 5

1. Ο G. Eichthal, γεννήθηκε στο Νανσύ της Γαλλίας το 1804. Ο πατέρας του Λουί ήταν τραπεζίτης στο Παρίσι με τίτλο Βαρώνου, που εκληρονόμησε και ο ίδιος. Ασπάστηκε τον Χριστιανισμό ηλικία 13 ετών. Μαθήτευσε στον Γάλλο φιλόσοφο August Cont (1798-1857). Αυτός τον εμπέδωσε στις δοξασίες του Κόμη Saint-Simon (1760-1825) που ήταν από τους πρώτους ευρωπαίους ουτοπικούς σοσιαλιστές. Το δόγμα του ονομάστηκε Σαινσιμονισμός που μεταξύ των άλλων επιζητούσε την μετατροπή του Κράτους από μέσον κυριαρχίας και διοίκησης, σε οργανωτή παραγωγής και ρυθμιστή απλώς των πολιτικών και κοινωνικών προβλημάτων. Εξοπλισμένος με τις θεωρίες του Σαινσιμονισμού ο Eichthal το 1833, με προτροπή του Κωλέττη, που στο διάστημα που υπηρέτησε στο Παρίσι, ήτο σε επαφή, έφθασε στο Ναύπλιο τον Οκτώβριο του 1833. Ο Eichthal ανέλαβε μια ιδιαίτερη υπηρεσία του υπουργείου Εσωτερικών (επί υπουργίας Κωλέττη), το Γραφείο Δημόσιας Οικονομίας**, με υψηλούς στόχους, όπως την χαρτογράφηση της Ελλάδας, την απογραφή του πληθυσμού, την σύνταξη κτηματολογίου (που εκκρεμεί ακόμη!). Πρώτος αυτός, πρότεινε την αποξήρανση της λίμνης Κωπαΐδας, πράγμα που ιδιαίτερα ενδιαφέρει τους κατοίκους του Μαρτίνου, αλλά και των γύρωθεν πόλεων και οικισμών. Δεν ήταν μόνος, στην ομάδα αυτή, μετείχαν διακεκριμένοι Γάλλοι επιστήμονες όπως ο αρχαιολόγος R. Goury (πρώτος που ανέφερε την χρήση της ζωγραφικής στα αρχαία μνημεία (Παρθενών), ο ιατρός R. Bailly, που εργάστηκε αμισθί και προσέφερε χρήματα στη Δημόσια Υγεία, ο A. Roujoux ικανός οικονομολόγος, F. Graillard ιδρυτής της χωροφυλακής (1833), V. Bertrand, Laujuinais κ.α. Οι περίεργες κινήσεις του επέσυραν την προσοχή του Αρμανσπεργκ, υποψιαζόμενου επέλαση του Γαλλικού κεφαλαίου, με τις προτάσεις του και εξήτησε την απόλυσή του. Ένα διάστημα τον εστήριξε ο Κωλέττης, αλλά με την ανάληψη πρωθυπουργίας από τον Αρμανσπεργκ, ο Eichthal παραιτήθη και αναγκάστηκε να επιστρέψει στην Γαλλία. Πέθανε στο Παρίσι το 1886 ως το τέλος βαθεία φιλέλλην και άφησε ένα πλούτο συγγραμμάτων***. Ιδιαίτερη τιμή πρέπει να του αποδοθεί για την τολμηρή, πρότασή του, να γίνει η Ελληνική γλώσσα, κοινή παγκόσμια γλώσσα και να λειτουργεί παράλληλα με τις Εθνικές γλώσσες των λαών. Την ιδέα αυτή υποστήριξε μέχρι τέλους, με τον Έλληνα λόγιο Ρενιέρη, ανεπιτυχώς στα διεθνή της εποχής FORA.

** Εφημερίς της Κυβερνήσεως αριθμ. 19 Ναυπλία 7 Ιουν. 1834 ... Σύμβουλοι της επί των Εσωτερικών Γραμματείας συστηθέν γραφείον Δημοσίας Οικονομίας οι κύριοι Ν. Πονηρόπουλος, Αλ. Ρουζιού, Γουστάβος Εϊχτάλ, Γραμματείς οι κ. Παν. Δαμύλος, Ρίζος Δημάρατος, Γραφεύς Δημ. Στεφ. Ησαΐας.

*** Δείγματα συγγραμμάτων G. Eichthal (1804-1886) Οικονομική και Κοινωνική κατάσταση στην Ελλάδα Μπάουρον 1974, Η Ελλάς του 1833-1835 Τραπ. Οικονομ. Τεχν. Τραπ. Επιθ. 1968, Correspondance inedite avec G.Eichthal M.J. Stuart Paris 1898, La Langue grecque memoires et notices 1865-1884 Hachette Paris 1887, Ο Σωκράτης και τα καθ' ημάς. Θεολογία Σωκράτους, το περί προνοίας δόγμα Λειψία 1884 Δρουγουλίνος.